

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริง ศึกษาความสามารถในการ
เขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้สื่อสภาพจริง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดและ
ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน โดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านบ่อหลวง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อสภาพจริงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 แผน รวม 20 ชั่วโมง
2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบเลือกตอบ
จำนวน 40 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน แบบอัตนัย
ไม่จำกัดคำตอบ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่าน
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.83
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการเขียน
หลังเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่าน
และการเขียนระหว่างเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่าน จะช่วยกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน อีกทั้งสื่อสภาพจริงยังเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ง่ายในชีวิตประจำวัน เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างประสบการณ์ในชีวิตจริง และสื่อสภาพจริงยังตรงกับวัยและความสนใจของนักเรียน ดังนั้นเมื่อนำสื่อสภาพจริงมาประกอบการจัดการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้เห็นคุณค่าของการอ่าน เป็นสื่อสภาพจริงที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันมาปรับใช้และพัฒนาการอ่านของตนให้ดียิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าสื่อสภาพจริงที่นักเรียนชื่นชอบมากที่สุดคือ หนังสือการ์ตูน เพราะมีตัวหนังสือไม่มาก และสื่อสภาพจริงที่นักเรียนไม่ชอบอ่าน คือ บทความหรือสารคดี เนื่องจากบทความและสารคดีในบางเรื่องมีเนื้อหาค่อนข้างมาก และใช้ภาษาที่เป็นทางการ ทำให้นักเรียนไม่ชอบอ่านและไม่อยากทำความเข้าใจ หรืออ่านได้แต่เวลาเขียนมักมีข้อบกพร่องเรื่องการใช้ภาษาเพราะนักเรียนคุ้นชินกับการใช้ภาษาถิ่นมาใช้ในการเขียนเป็นส่วนใหญ่ เช่น มาโรงเรียน นักเรียนจะใช้คำว่า “ขึ้นโรงเรียน” เป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับกมลทิพย์ รัชชนะกุล (2548 : 3) กล่าวถึง การใช้สื่อสภาพจริงไว้ว่า การนำสื่อสภาพจริง ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้นเป็นการให้ประสบการณ์ในชีวิตจริงแก่ผู้เรียน ที่จะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น และยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการนำสื่อสภาพจริงมาใช้เป็นตัวกลางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางภาษาในด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน

นอกจากการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นแล้ว ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคเพื่อนคู่คิด การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น เมื่อใช้สื่อสภาพจริงกระตุ้นความสนใจร่วมกับเทคนิคที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการทางการอ่านอย่างเห็นได้ชัด ดังที่ได้ปรากฏจากผลการวิจัยที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นประชากรในการ

วิจัยครั้งนี้ มีพัฒนาการทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของหนึ่ง ฤทัย วามตา (2554) ที่วิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า 1) นักศึกษาที่เรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริง มีความเข้าใจในการ อ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง 2) นักศึกษาเรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ร่วมกับสื่อสภาพจริงมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง เช่นเดียวกับ ผลงานวิจัยของ รัตนา ทิพย์วัฒน์ (2549) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ของการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสภาพจริงหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ยุทธศาสตร์เดาความหมายคำศัพท์จากบริบท แปลเฉพาะคำ สำคัญ ใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ชี้ดเส้นใต้คำศัพท์ หรือเขียนคำแปลที่รู้ความหมายขณะอ่าน เมื่อ ตอบคำถามไม่ได้หรือทำกิจกรรมไม่ได้ใช้การเดา อ่านเร็วหาใจความสำคัญและอ่านได้เข้าใจเมื่อ ชอบบทอ่านอยู่ในระดับมาก การใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษอยู่ในระดับน้อยนอกนั้นอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยสรุปกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริงสามารถพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่ได้ จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริงได้ นักเรียนจึงเห็นประโยชน์และคุณค่าของบทอ่านทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการ อ่านซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. จากการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถ ในการเขียนหลังการใช้สื่อสภาพจริงโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดมีความสามารถในการเขียนหลัง เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้จะช่วยเร่ง ความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างจริงในการเขียน เช่น หนังสือการ์ตูนใช้ภาษา ที่ไม่เป็นทางการ เนื้อหามีความน่าสนใจ ตลกและยังแทรกข้อคิดในการเขียน ทำให้นักเรียนเกิด ความประทับใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนอยากฝึกเขียนตามและสร้างสรรค์เป็นผลงานของ ตนเอง ส่วนสื่อประเภทป้ายโฆษณา นักเรียนชอบอ่านแต่ไม่ชอบเขียนเนื่องจากการใช้ภาษาในการ เขียน โฆษณาจะต้องใช้ภาษาให้เร้าความสนใจและต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงทำให้นักเรียนบกพร่องในการใช้ภาษา การที่นักเรียนได้ใช้สื่อสภาพจริงที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน มาใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ใกล้ชิดตัวนักเรียนมากที่สุด เมื่อนักเรียน เริ่มฝึกทักษะการเขียนจากตัวอย่างที่ใกล้ตัวและคุ้นเคยย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย นักเรียนเกิด เจตคติที่ดีต่อการเขียน เมื่อรักในการเขียน พัฒนาการในการเขียนจึงค่อย ๆ ดีขึ้นตามลำดับดังที่

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 98) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนว่าสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับผู้เรียนและผู้สอนดังต่อไปนี้ โดยสรุปว่า

สื่อกับผู้เรียน สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน

สื่อกับผู้สอน เป็นการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้บรรยายการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุขเกษม (2549) ที่วิจัยเรื่องการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้สื่อสภาพจริง 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้สื่อสภาพจริง เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ เรืองเดช หนองแสง (2554) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า 1) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนติกส์สูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนติกส์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีพัฒนาการทางการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด มีความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดความคิดรวบยอด และเกิดองค์ความรู้ที่จำเป็น เนื่องจากสื่อสภาพจริงเป็นสื่อที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด การนำสิ่งที่ใกล้ตัวมาเป็นตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ย่อมง่ายกว่าการนำสิ่งที่ไกลตัวที่นักเรียนไม่เคยพบเห็น สัมผัส หรือพบเห็นเป็นส่วนน้อย เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในสื่อและบทเรียน การนำนักเรียนสู่การเรียนรู้และพัฒนา ก็สามารถทำได้ดีขึ้น

นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยมีการคัดเลือกสื่อสภาพจริงให้เหมาะสมกับวัย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพที่ดีในห้องเรียน มีการลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ให้น่าสนใจและใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว สามารถพัฒนาการอ่าน และการเขียนในระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี และพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเห็นได้ว่านักเรียนให้ความสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้สื่อสภาพจริงประเภทหนังสือการ์ตูนมากที่สุด นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน เพราะหนังสือการ์ตูนมีรูปภาพประกอบ มีเรื่องราวตลก และตัวหนังสือมีไม่มากทำให้นักเรียนชอบอ่าน ส่งผลให้คะแนนการอ่านและการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี ดังที่ รุจิร ภูสาระ (2545 : 112-114) กล่าวถึงเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาแต่ละเกณฑ์ ควรใช้เป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาและไม่ใช้เป็นกฎตายตัว เกณฑ์ที่ใช้ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความสำคัญ ความสนใจ ความสามารถที่จะเรียนได้ ความสอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคมและความสามารถที่จะนำไปใช้ว่าความสนใจ (Interest) ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาในการเลือกเนื้อหา ทั้งนี้เพราะถ้าเลือกเนื้อหาโดยละเลยความสนใจของผู้เรียนแล้วจะทำให้การสอนเนื้อหานั้นเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่ายสำหรับผู้เรียน ผลการเรียนรู้ก็จะออกมาไม่ดีนักและความสามารถที่จะเรียนได้ (Learnability) การเลือกเนื้อหาควรพิจารณาว่าผู้เรียนจะเรียนได้หรือไม่ เป็นเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งในการเลือกเนื้อหา เหตุผลในการกำหนดหลักสูตรและการสอน คือ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดและความรู้ในข้อเท็จจริง ดังนั้น เนื้อหาที่เลือกจึงควรพิจารณาความสามารถในการเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้เป็นเกณฑ์สำคัญในการเลือกด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์วุฒิ พิธอ่อง (2551) ที่วิจัยเรื่องการใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงส่งเสริมการอ่านไม่แตกต่างกัน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียน โดยใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่าน ทั้ง 5 สัปดาห์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 90.8 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่องการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อหลวง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก ในการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

1.2 การเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ ควรให้มีความเหมาะสม กับเวลา กิจกรรมจะต้องไม่มากเกินไป และใบงานไม่ควรมีมากเกินไป

1.3 ครูควรใช้สื่อสภาพจริงในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและเกิดทักษะในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการนำสื่อสภาพจริงมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู และการพูด และหลักการใช้ภาษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้สื่อสภาพจริงไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียนในช่วงชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการใช้สื่อสภาพจริง